

מחשבה קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

ראש השנה דף יד

עניין: רבי עקיבא נהג שני עישורין

בני יששכר חודש שבט מאמר ב'
(ה) תשכ"ר ותתבונן במאמרי ח"ש סיון (מאמר א'
סימן ו-ז) בענין (שבת לא.) ההוא גר
שבא לשמאי (שהוא מסטרא דגבורה ויראה וז"ג
רמה.) ואמר למדני כל התורה כלה על רגל אחר,
דחפו באמת הבגין שבירוי, (אצל שמאי שהיה
מסטרא דגבורה ויראה היה בידו אמת הבגין,
דהבנאי מתחלתו מציר כל הבגין פלו באחד
במחשבתו וזה אינו דבר המתקיים, ואחר כך בונה
על ידי צמצומים שונים באמת הבגין, היום כך
ולמחר כך עד שנגמר הבגין וזהו דבר המתקיים,
הבן), והלל קרבו לההוא גר, כי הלל מסטרא דחסד
אהבה (זהו שם) הגה למדו ענין אהבה (שבת שם) דעלך
סני וכו' הוא מצות (ויקרא יט יח) ואהבת לרעך כמוך
וכו', עין שם במאמר הנ"ל ותבין, כי גלאיתי לכפל
הדברים באריכות, והנה חדוש הלבנה בחדשה
נקדה, ומוספת במדרגה יום אחר יום עד שתעמוד
על מלאאה בט"ו, הגה ענין החדוש מהתחלת החדש
ומוספת בכל יום הוא דמיון התורה, שהאדם
מעצמו יוסיף בכל יום יותר שכל משכל, עד יוציא
מפח אל הפעל מה שהוא בכח שכל נשמתו, ומלוי
הלבנה הוא דמיון התורה שהאדם מתבונן עד אשר
לא יצא לאויר העולם שפולמדין אותו כל התורה
כלה (גדה ל:), עין שם במאמר הנ"ל ענין תורת חסד
ותורה מפי הגבורה, עין מה שכתבתי לעיל (במאמר
א') בענין מזל דלי שהוא מזלן של ישראל, והוא
משעבר למים זו תורה, על בן הוא ראש השנה
לאילנות (דברים כ יט) כי האדם עין השדה, ומעתה
תשכיל, באחד בשבט הוא דברכי בית שמאי שהם
מסטרא דגבורות, ובט"ו בו הוא דברי בית הלל
שהם מסטרא דחסד אהבה, על בן אמר דברכי
בב"ף, הבן הרמיזות הללו.